

A Kúria

mint felülvizsgálati bíróság

v é g z é s e

Az ügy száma: Kfv.VII.37.276/2025/5.

A tanács tagjai: Dr. Varga Zs. András a tanács elnöke

Dr. Varga Eszter előadó bíró

Dr. Cséffán József bíró

Dr. Magyarfalvi Katalin bíró

Dr. Szilas Judit bíró

A felperes: felperes1

cím1

A felperes képviselője: Dr. Sárközy Gergő ügyvéd

cím2

Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala XI. Kerületi Hivatala

cím3

Az alperes képviselője: Dr. Horváth Zsuzsanna kamarai jogtanácsos

A per tárgya: népegészségügyi ügyben hozott BP-11/NEO/05004-2/2024. számú határozat, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségének vizsgálata

A felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat: a Fővárosi Törvényszék
15.K.704.167/2024/10. számú ítélete

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az alperes (14. sorszám alatt)

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 15.K.704.167/2024/10. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja.

Megállapítja, hogy a felülvizsgálati eljárásban a felperesnek 210.000 (azaz kétszáztízezer) forint, az alperesnek 56.000 (azaz ötvenhatezer) forint költsége merült fel, annak viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes népegészségügyi hatóság jogelődje a 2004. június 2-án kelt 45.000-370-2/2004. számú határozatával a felperes gazdasági társaság részére – a 45.035/1999. számú működési engedélyt módosítva – egészségügyi szolgáltatás végzésére jogosító működési engedélyt adott, annak 1. számú mellékletében foglaltak szerint a cím4 szám alatti telephelyre, felnőtt háziorvosi ellátás (szakmakód: 6301) szakmára, alapellátás formájában. A működési engedély az ügyelet/készenlét ellátási formáját „*Ügyeleti, készenléti rendszerben nem vesz részt*” szöveggel tartalmazta.

[2] Az alperes a működési engedély módosítása tárgyában 2024. október 14-én hivatalból közigazgatási hatósági eljárást indított, amelynek eredményeként a 2024. október 16. napján meghozott BP-11/NEO/05004-2/2024. számú határozatával a felperes működési engedélyét hivatalból módosította: annak 1. számú mellékletében a háziorvosi ellátás szakmán belül az ügyeleti feladatot „*Nem vesz részt ügyeletben*” helyett „*Központi ügyeletben látja el*” formában határozta meg. Egyidejűleg előírta, hogy a felperes a működése során köteles az egyes szakmák, illetve szakmán belüli szolgáltatások folytatásához előírt személyi, tárgyi és szakmai követelményeket folyamatosan biztosítani, valamint a további, a tevékenységre előírt speciális jogszabályi előírásokat betartani. Felhívta továbbá a figyelmet arra, hogy az előírtak be nem tartása esetén bírság kiszabására van lehetőség.

[3] Határozatának indokolásában kiemelte, hogy az ügyeleti ellátást 2024. október 1-jétől az Országos Mentőszolgálattal (a továbbiakban: OMSZ) kötött szerződés alapján látják el a területi ellátási kötelezettséggel működő házi orvosok, házi gyermekorvosok az egészségügyi alapellátásról szóló 2015. évi CXXIII. törvény (a továbbiakban: Eatv.) 6/A. §-a és az egészségügyi ellátás folyamatos működésének egyes szervezési kérdéseiről szóló 47/2004. (V. 11.) ESzCsM rendelet (a továbbiakban: ESzCsM r.) 15. § (6) bekezdése értelmében, az ESzCsM r. 15. § (8a)-(8c) bekezdéseiben meghatározott feltételek szerint. Erre figyelemmel vizsgálta felül az illetékességébe tartozó valamennyi érintett működési engedélyét. Mivel a felperes működési engedélye nem tartalmazta az ügyeletben való részvétel tényét, ezért azt hivatalból módosította az egészségügyi szolgáltatás gyakorlásának általános feltételeiről, valamint működési engedélyezési eljárásról szóló 96/2003. (VII. 15.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. r.) 14. § (1) bekezdése alapján. A nyolc napon belüli döntéshozatalra figyelemmel mellőzte a felperes eljárás megindításáról szóló értesítését az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 104. § (3) bekezdés a) pontja alapján.

A felperes keresete, az alperes védekezése

[4] A felperes keresetében az alperes határozatának megsemmisítését kérte. Sérelmezte, hogy az alperes az eljárás megindításáról nem értesítette, abba ügyfélként nem vonta be, így jogait nem tudta gyakorolni. Az alperes nem tett eleget a tényállás-tisztázási és az indokolási kötelezettségének. Álláspontja szerint a működési engedély módosításának előfeltételeit az alperesnek vizsgálnia kellett volna. Hangsúlyozta, hogy a működési engedély önmagában a személyes közreműködői feladatvégzéshez nem elégséges, és nem is a működési engedély határozza azt meg, hogy az egészségügyi szolgáltatónak milyen feladatot kell végeznie, hanem a működési engedély mögötti szerződések.

[5] Az alperes védekezése a kereset elutasítására irányult, fenntartotta a határozatában foglaltakat.

A jogerős ítélet

[6] Az elsőfokú bíróság a 2025. február 28-án kelt, felülvizsgálni kért jogerős ítéletével az alperes határozatát megsemmisítette a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 89. § (1) bekezdés b) pontja alapján.

[7] A felperesnek a sommás eljárással kapcsolatban előadott érvelését nem tartotta megalapozottnak. Az ítélet szerint ugyanakkor kellő alappal hivatkozott a felperes arra, hogy az alperesnek az Ákr. 104. § (3) bekezdése értelmében értesítenie kellett volna az eljárás megindításáról. E jogszabályhely ugyanis csak akkor alkalmazható, ha a tényállás teljes körűen tisztázott, és az ügyféli jogok nem sérülnek. A tisztességes hatósági eljáráshoz való

alapjognak akkor is érvényesülnie kell, ha a hatóság nyolc napon belül döntést hoz. Az ügyféli jogok hatósági eljárásban történő teljes elvonása a közigazgatási perben nem orvosolható lényeges, az ügy érdemére kiható eljárási jogszabálysértés.

[8] Az ügy érdemében megállapította, hogy a működési engedély természeténél fogva egy adott tevékenység végzésére vonatkozó feltételek teljesülését igazoló hatósági aktus, amely hivatalosan feljogosítja az engedély birtokosát a tevékenység végzésére. Célja annak biztosítása, hogy az adott tevékenység megfeleljen a vonatkozó jogszabályoknak és szakmai követelményeknek. Kiadásának előfeltétele, hogy az érintett jogalany teljesítse a jogszabályban meghatározott feltételeket. A működési engedély egy biztosíték arra, hogy az adott tevékenységet szabályos és ellenőrzött keretek között végzik, minimalizálva a jogi és egyéb kockázatokat. Kiadását megelőzi az adott tevékenység feltételeinek tényszerű ellenőrzése, vagy legalábbis vélelmezése. A jogszabályoknak és szakmai követelményeknek való megfelelés tényét és a tevékenység folytatásának feltételeit rögzíti, nem pedig magukat a jogszabályi előírásokat.

[9] Hivatkozott a Kúria Kfv.II.37.721/2013/6. számú ítéletében foglaltakra is, mely szerint a „működési engedély lényegében az egészségügyi szolgáltató személyi, tárgyi, szakmai követelményeinek, a használt helyiség szakmai, közegészségügyi megfelelőségének, azaz az adott személy adott helyen végzendő egészségügyi tevékenységének egyedi vizsgálatát és ellenőrzését magában foglaló hatósági visszaigazolás”, ami a Korm. r. 6. § (1) bekezdése értelmében feljogosítja az egészségügyi szolgáltatót az egészségügyi szolgáltatás nyújtására. A kérelemre induló eljárások során a Korm. r. 9. §-ában foglaltak alapján a hatóságnak vizsgálnia kell, hogy az egészségügyi szolgáltató megfelel-e a kérelmezett egészségügyi szakmára vonatkozó személyi, tárgyi és szakmai környezeti feltételeknek, és rendelkezik-e a szolgáltatáshoz szükséges egyéb hozzájárulásokkal, engedélyekkel. A Korm. r. 11. § (1) bekezdése szerint kizárólag a követelményeknek való maradéktalan megfelelés esetén van helye a működési engedély kiadásának. Ezen rendelkezések a Korm. r. 7. § (1) bekezdése alapján a hivatalból indult eljárásokra is alkalmazandóak.

[10] A fentiek alapján arra a következtetésre jutott, hogy a működési engedélynek nem a jogszabályi előírásokat, hanem a jogszabályoknak és szakmai követelményeknek való megfelelés tényét kell rögzítenie. A Korm. r. 11. § (2) bekezdés *k)* pontja az ügyeleti rendszerben való közreműködés „tényének” rögzítését írja elő a működési engedélyben. Ez az előírás az elsőfokú bíróság álláspontja szerint azt jelenti, hogy amennyiben az egészségügyi szolgáltató – a szerződés megkötését, illetve az egyéb jogszabályi és szakmai feltételek igazolását követően – ténylegesen részt vesz az ügyeleti szolgálat ellátásában, úgy ezt aényt – kérelemre vagy hivatalból – rögzíteni kell a működési engedélyben.

[11] Megállapította, hogy az alperes nem tett eleget a tényállás tisztázási kötelezettségének, mert nem vizsgálta, hogy a felperes esetében a jogszabályi, illetve szakmai feltételek ténylegesen teljesülnek-e, illetve valóban közreműködik-e az ügyeletben.

A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem

[12] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. Perköltséget számított fel.

[13] Jogi álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti az Alaptörvény 28. cikkét, az ESzCsM r. 15. § (1), (6), (8a)-(8c) bekezdéseit, a Korm. r. 7. § (2) bekezdését, 11. § (2) bekezdés *k)* pontját és 14. § (1) bekezdését, a Kp. 2. § (1), (2), (4) bekezdéseit, 84. § (2) bekezdését, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (4)-(5) bekezdését.

[14] Állította, hogy az elsőfokú bíróság jogértelmezése, és így a jogkövetkeztetése is téves. Álláspontja szerint a jogerős ítélet indokolása hiányos, mert mellőzte a védiratban foglaltak vizsgálatát.

[15] Kiemelte, hogy a Korm. r. 11. § (1) bekezdése alapján működési engedély szakmára, illetve szakmán belül egyes szolgáltatásokra adható ki. Az egészségügyi szolgáltatók és működési engedélyük nyilvántartásáról, valamint az egészségügyi szakmai jegyzékről szóló 2/2004. (XI.17.) EüM rendelet külön szakmaként ismeri el a központi ügyeletet, illetve a háziorvosi ellátást. A felperes működési engedélyében a módosítást követően sincs szakmaként megjelölve a központi ügyeleti ellátás, az kizárólag a 6301 szakmakódú, háziorvosi ellátásra szól. Az OMSZ által működtetett, háziorvosi és házi gyermekorvosi ügyeleti ellátásra vonatkozó működési engedélyt (szakmakód: 4601 központi ügyelet) a Nemzeti Népegészségügyi és Gyógyszerészeti Központ (a továbbiakban: NNGYK) adja ki. A Korm. rendelet 11. § (2) bekezdés *k)* pontja alapján a kerületi hivatalok által a háziorvosi (szakmakód: 6301) és házi gyermekorvosi szakmára (szakmakód: 6302) kiadott működési engedélyeknek mindössze az ügyeleti, készenléti rendszerben való közreműködés tényét szükséges tartalmaznia. A működési engedély módosítását az NNGYK, mint szakmai irányító szerv által megküldött iránymutatás alapján végezte el, és mindössze az ügyeleti rendszerben történő közreműködés tényét tüntette fel és nem új kötelezettséget írt elő.

[16] Hangsúlyozta, hogy a személyes közreműködésre irányuló tevékenység bejelentése külön eljárásra tartozik. A felperes ügyeletben való részvételi kötelezettségét nem önmagában a keresettel támadott határozat, hanem a megváltozott jogi környezet erezteti, ezért a szerződés hiánya irreleváns.

[17] Kérte, hogy a Kúria ítélkező tanácsa a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében kezdeményezzen jogegységi eljárást, figyelemmel a felülvizsgálati kérelemben megjelölt alsóbb fokú bírósági ítéletekben (Budapest Környéki Törvényszék, Debreceni Törvényszék, Miskolci Törvényszék) megjelenő, szétartó jogértelmezésekre.

[18] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Perköltséget számított fel.

[19] Álláspontja szerint a felülvizsgálni kért jogerős ítélet nem jogszabálysértő, az elsőfokú bíróság megalapozott határozatot hozott.

[20] Kifejtette, hogy az alperest nem kötelezte arra jogszabály, hogy az előfeltételek vizsgálata és bevétele nélkül, hivatalbóli eljárásban módosítsa a működési engedélyét. Hozzátette, hogy az egészségügyi alapellátáshoz kapcsolódó működési engedélyek kezelése az alperes hatáskörébe tartozik, azok tárgyában ügydöntő és végleges határozatot hoz. Erre tekintettel irreleváns, hogy a döntésének meghozatalára más hatóság, felettes szerv utasítása indította, mert az Ákr. szerinti jogorvoslatot az alperes döntésével szemben lehet igénybe venni, nem pedig a felettes szervének utasításával szemben. Hangoztatta, hogy az alperes a működési engedélyének módosításával új kötelezettséget teremtett a számára, azonban annak előfeltételeit nem vizsgálta.

[21] Utalt arra, hogy a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott alsóbb fokú bírósági ítéletek valójában nem szétartóak, mert az alapul fekvő közigazgatási eljárások sem azonos ténybeli és jogi alapon folytak.

A Kúria döntése és jogi indokai

[22] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 118. § (1) bekezdésének alkalmazásával befogadta, majd az érdemi elbírálás eredményeként megállapította, hogy az – az alábbiak szerint – alapos.

[23] A Kúria az elsőfokú bíróság jogerős ítéletét a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem keretei között – a megjelölt jogszabálysértések mentén – vizsgálta felül. A Kp. 120. § (5) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúriának a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján kellett döntenie.

[24] A Kúria szem előtt tartotta, hogy már több, hasonló tényállású ügyben hozott határozatot (Kfv.VI.37.120/2025/7., Kfv.VI.37.149/2025/7., Kfv.IV.37.153/2025/10., Kfv.III.37.168/2025/5., Kfv.V.37.175/2025/5., Kfv.V.37.185/2025/6.). Ezekben az ügyekben azonos jogkérdés képezte a jogvita tárgyát, azaz, hogy az egészségügyi szolgáltató működési engedélyének módosítását önmagában megalapozza-e az ügyeletben való részvétel jogszabálmódosítással előírt kötelezettsége.

[25] A perbeli ügy tényállása szerint a felperes egészségügyi szolgáltató a Korm. r. 11. § (1) bekezdése alapján részére kiadott működési engedély alapján háziiorvosi ellátást biztosít. A működési engedély kiadásakor az alperes egészségügyi államigazgatási szerv e szakmára vonatkozóan ellenőrizte a felperes Korm. r. 9. § (1) bekezdés *a-c)* pontjainak való megfelelését.

[26] Az Eatv. 2023. január 1-jétől hatályos 6/A. §-a értelmében az OMSZ gondoskodik az egészségügyi alapellátáshoz kapcsolódó háziiorvosi és házi gyermekorvosi ügyeleti ellátásról. Az ESZCsM r. 15. § (6) bekezdése szerint az ügyeleti szolgálatot, valamint a központi ügyeletet a területi ellátási kötelezettséggel működő háziiorvos az OMSZ-szal

kötött szerződésének megfelelően látja el. A területi ellátási kötelezettség nélkül háziorvosi tevékenységet végző orvos az ügyelet működtetőjével kötött szerződésben rögzített feltételek szerint működik közre az ügyelet ellátásában. A háziorvosi, házi gyermekorvosi és fogorvosi tevékenységről szóló 4/2000. (II. 25.) EüM rendelet (a továbbiakban: EüM r.) 2023. június 1-jétől hatályos 4. § (2) bekezdés e) pontja alapján a háziorvos feladatkörébe tartozik a háziorvosi, házi gyermekorvosi ügyelet működtetőjével kötött szerződésben rögzítettek szerint az ügyeleti szolgálatban való, az egészségügyi ellátás folyamatos működtetésének egyes szervezési kérdéseiről szóló miniszteri rendeletben meghatározottak szerinti részvétel.

[27] A területi ellátási kötelezettséggel működő egészségügyi szolgáltatókat (háziorvosok, házi gyermekorvosok) a 2023. január 1-jétől hatályos rendelkezések szerint ügyeleti szolgálatban való részvétel kötelezettsége terheli, akár a nevükben ellátást nyújtó háziorvos, akár helyettes orvos útján. Az ügyelet ellátásával, az abban való részvétellel kapcsolatos kötelezettség közvetlenül a jogszabályi rendelkezésekből ered {Kúria Kfv.III.37.812/2024/5., indokolás [93]}.

[28] A Korm. r. 14. § (1) bekezdése szerint, ha az egészségügyi államigazgatási szerv a működési engedély módosítására okot adó körülményről hivatalból értesül, a működési engedélyt hivatalból módosítja. Az új ügyeleti rendszerre való áttérést követte le az alperes – a szakmai felettes szerv utasításával összhangban – a működési engedély hivatalbóli módosításával, ami mindössze abban merült ki, hogy a felnőtt háziorvosi ellátás szakmán belül az ügyeleti feladatot „*Nem vesz részt ügyeletben*” helyett „*Központi ügyeletben látja el*” adatra módosította. A módosítással a működési engedély kötelező tartalmi elemében [Korm. r. 11. § (2) bekezdés k) pontja] történt változás, nem pedig abban szakmában, amelyre eredetileg a működési engedélyt kiadták {Kúria Kfv.VI.37.120/2025/7., indokolás [49]}.

[29] Az elsőfokú bíróság összemosta a működési engedély kiadásának és az ügyeletre vonatkozó bejegyzés módosításának a feltételeit. A jelen esetben nem a működési engedély kiadásának jogszerűsége, hanem a működési engedély módosításának jogszerűsége képezte a jogvita tárgyát. Az elsőfokú bíróság lényegében egy adott szakmára vonatkozó működési engedély kiadása feltételei meglétének ellenőrzését támasztotta a módosítás feltételeként, holott a működési engedély módosításával – az iratokból megállapíthatóan – az eredeti szakma nem, hanem csupán a működési engedély egyik kötelező tartalmi eleme változott {Kúria Kfv.VI.37.120/2025/7., indokolás [51]}.

[30] Az ügyeletellátási kötelezettség nem végezhető el csak az annak tartalmát ténylegesen kitöltő, az ESzCsM r. 15. § (6) bekezdésében és az EüM r. 4. § (2) bekezdés e) pontjában deklarált szerződés megkötése révén {Kúria Kfv.III.37.812/2024/5., indokolás [94]}. Ebből következően a működési engedély módosításának nem feltétele a közreműködői szerződés megléte, az az ügyelet ellátásához szükséges, anélkül ugyanis az ügyeletben ténylegesen nem működhet közre a háziorvos, a házi gyermekorvos. Az, hogy a felperes megkötötte-e a közreműködői szerződést és azt bejelentette-e a Korm. r. 12/A. § (1) bekezdésben foglaltak szerint, jelen jogvitának nem képezte a tárgyát, az legfeljebb az ügyeleti kötelezettség teljesítésének ellenőrzése körében vizsgálható {Kúria Kfv.VI.37.120/2025/7., indokolás [53]}.

[31] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a jogerős ítéletében téves jogértelmezés alapján helytelen következtetésre jutott. A perbeli ügyben nem a felperes részére kiadott működési engedély jogszerűsége képezte a jogvita tárgyát. A működési engedélyben kötelezően feltüntetendő, ügyeletben való részvételre vonatkozó adat módosításával az alperes nem terjesztette ki a felperes működési engedélyét egy másik szakmára, így a módosítást nem kellett, hogy megelőzze a szakmára előírt feltételek – újbóli – tisztázása. Kizárólag annak van jelentősége, hogy a 2023. évben a felperes működési engedélyének egyik kötelező tartalmi elemében a jogszabályok kötelező előírásánál fogva változás következett be, ezért az alperesnek hivatalbóli módosítási kötelezettsége keletkezett, e körben nem volt mérlegelési lehetősége.

[32] Minderre tekintettel a Kúria az elsőfokú bíróság jogerős ítéletét a Kp. 121. § (1) bekezdés a) pontja alapján hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.

[33] A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak a Kúria jelen végzésben írt jogértelmezését követve kell újból döntenie a felperes keresetéről, az ott megjelölt valamennyi eljárási és anyagi jogi jogsérelemről. Az Ákr. 104. § (3) bekezdés a) pontjával kapcsolatos kereseti érvelés elbírálása során tekintettel kell lennie a Kúria Kfv.VI.37.840/2024/9. számú határozatában kifejtettekre is.

[34] Figyelemmel arra, hogy a Kúria jelen ügyben ítélező tanácsa jogkérdésben nem kívánt eltérni a Kúria Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától, ellenkezőleg: határozatát a Kfv.VI.37.120/2025/7., Kfv.VI.37.149/2025/7., Kfv.IV.37.153/2025/10., Kfv.III.37.168/2025/5., Kfv.V.37.175/2025/5., Kfv.V.37.185/2025/6. számú határozatokban is már kifejtett jogértelmezésre alapította, ezért a jogegység érdekében előzetes döntéshozatali indítvány előterjesztésére nem volt szükség [Bszi. 32. § (1) bekezdés b) pont].

A döntés elvi tartalma

[35] *A háziorvosi alapellátáshoz kapcsolódó ügyelet ellátási formájában jogszabálymódosítás folytán bekövetkezett változásra tekintettel az egészségügyi szolgáltató működési engedélye további vizsgálat nélkül hivatalból módosítható.*

Záró rész

[36] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 107. § (1) bekezdése alapján – tárgyalás tartása iránti kérelem hiányában – tárgyaláson kívül bírálta el.

[37] A felek felülvizsgálati eljárásban felmerült költségének összegét a Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó 110. § (3) bekezdése alapján állapította meg azzal,

hogy annak viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt. A Kúria a felülvizsgálati perköltség összegéről a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendeletben foglaltakra is figyelemmel határozott.

[38] A Kúria által hozott határozat ellen felülvizsgálatnak a Kp. 116. § d) pontja alapján nincs helye.

Budapest, 2025. július 1.

Dr. Varga Zs. András s.k.

a tanács elnöke

Dr. Varga Eszter s.k.

Dr. Cséffán József s.k.

előadó bíró

bíró

Dr. Magyarfalvi Katalin s.k.

Dr. Szilas Judit s.k.

bíró

bíró